

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o.**, IČ 11850400
se sídlem Nová Výstavba 218, 435 21 Obrnice
zastoupená Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou, advokátkou
se sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlím Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2024, č. j. KUKHK-26736/DS/2024-4 DV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného, uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kostelec nad Orlicí (správní orgán prvního stupně) ze dne 3. 7. 2024, č. j. MUKO-58290/2024-ds, sp. zn. 13343/2023. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla žalobkyně uznána

vinnou ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) (dále jen „zákon o silničním provozu“); za to jí byl uložen správní trest pokuty ve výši 3 500 Kč a povinnost k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Přestupku se žalobkyně měla dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla registrační značky 9AV4013 a 9AA8524 v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití vozidel na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. K jednotlivým porušením pak správní orgán uvedl, že:
 - I. řidič vozidla registrační značky 9AV4013, jehož totožnost nebyla zjištěna, dne 16. 7. 2023 v 18:26 hodin v obci Lípa nad Orlicí, silnice I/11, směr Kostelec nad Orlicí, výjezd, pruh 1, na pozemní komunikaci č. I/11 v úseku mezi domy č. p. 125 a č. p. 127 (GPS: 50°8.384700'N, 16°5.973300'E - 50°8.300800'N, 16°6.225800'E) překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h, o více než 20 km/h. Automatizovaným technickým prostředkem typu UnicomVELOCITY4 používaným bez obsluhy byla tomuto vozidlu naměřena rychlost 74 km/h, po odečtení toleranční odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h rychlost jízdy 71 km/h. Tímto jednáním měl řidič porušit § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustit se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu (účinného do 31. 12. 2023);
 - II. řidič vozidla registrační značky 9AA8524, jehož totožnost nebyla zjištěna, dne 8. 9. 2023 v 21:29 hodin v obci Lípa nad Orlicí, silnice I/11, směr Kostelec nad Orlicí, výjezd, pruh 1, na pozemní komunikaci č. I/11 v úseku mezi domy č. p. 125 a č. p. 127 (GPS: 50°8.384700'N, 16°5.973300'E - 50°8.300800'N, 16°6.225800'E) překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h, o více než 10 km/h. Automatizovaným technickým prostředkem typu UnicomVELOCITY4 používaným bez obsluhy byla tomuto vozidlu naměřena rychlost 69 km/h, po odečtení toleranční odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h rychlost jízdy 66 km/h. Tímto jednáním měl řidič porušit § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustit se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (účinného do 31. 12. 2023);
 - III. řidič vozidla registrační značky 9AA8524, jehož totožnost nebyla zjištěna, dne 15. 9. 2023 v 21:15 hodin v obci Lípa nad Orlicí, silnice I/11, směr Kostelec nad Orlicí, výjezd, pruh 1, na pozemní komunikaci č. I/11 v úseku mezi domy č. p. 125 a č. p. 127 (GPS: 50°8.384700'N, 16°5.973300'E - 50°8.300800'N, 16°6.225800'E) překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, stanovenou obecnou právní úpravou na 50 km/h, o více než 10 km/h. Automatizovaným technickým prostředkem typu UnicomVELOCITY4 používaným bez obsluhy byla tomuto vozidlu naměřena rychlost 69 km/h, po odečtení toleranční odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h rychlost jízdy 66 km/h. Tímto jednáním měl řidič porušit § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustit se tak jednání naplňujícího znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu (účinného do 31. 12. 2023).

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně v prvé řadě namítla, že podmínka uveřejnění informace o automatizovaném měření rychlosti ve smyslu § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále jen „zákon o obecní policii“), tedy zveřejnění informace na webové stránce, nebyla splněna, neboť není zřejmé, co přesně bylo obsahem předmětné webové stránky, kdy její obsah není zachycen ve spise. Uvedla, že nebyl proveden ani žádný důkaz, který by tuto skutečnost dokazoval.
4. Dále namítla, že dokazování týkající se splnění podmínky uveřejnění informace o automatizovaném měření rychlosti provedené žalovaným je irelevantní, neboť z povahy věci směřuje k prokázání, jaké informace jsou zveřejněny na webové stránce nyní. Správní orgány tak vycházely z časové verze webové stránky, která však z hlediska zákonnosti měření je irelevantní, neboť vypovídala o tom, co bylo na předmětné webové stránce zveřejněno před spácháním každého z přestupků. Není tak zřejmé, jaký byl obsah předmětné stránky ke dnům, kdy byly přestupky spáchány.
5. Žalobkyně rovněž namítla nezákonnost dokazování, které probíhalo náhledem na webové stránky, jelikož žalovaný k tomuto procesu žalobkyni nepřizval, čímž ji zkrátil na svých právech.
6. Žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na napadené rozhodnutí, dále rekapituloval skutková zjištění, k nimž dospěl, jakož i na relevantní právní úpravu. Rekapituloval podklady založené ve správním spise. Žalovaný si ověřil, že informace o umístění automatizovaného technického prostředku k měření rychlosti je zveřejněna a kdykoliv dostupná na oficiální internetové stránce Města Kostelec nad Orlicí, přičemž uvedené zveřejnění informace shledal jako zcela dostatečné. Dále žalovaný uvedl, že vkládání kopií článků nebo obsahů webových stránek do spisu není potřebné, postačí uvádět v odůvodnění rozhodnutí řádné odkazy na tyto informace, které lze jednoduše ověřit.

IV. Jednání soudu

8. Krajský soud věc projednal při jednání, konaném dne 22. 5. 2025 za účasti právního zástupce žalobce. Žalovaný se z jednání předem omluvil. Žalobce plně odkázal na písemné podání.
9. Krajský soud provedl důkaz internetovou stránkou města Kostelec nad Orlicí ze dne 10. 4. 2025, na které je obsažena informace o měření úsekové rychlosti v obci Lípa nad Orlicí, přičemž tato informace byla na internetových stránkách obce Kostelec nad Orlicí vytvořena dne 31. 3. 2022. Listinná podoba této internetové stránky je založena v soudním spise na č. l. 50. Na dané internetové stránce je konstatováno, že „Od 1. 4. 2022 bude spuštěn ostrý provoz úsekového měření rychlosti umístěného na silnici č. I/11 v obci Lípa nad Orlicí. Měření rychlosti zde bude prováděno v souladu s ustanovením § 79a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Jde o měření obou směrů automatizovaným systémem bez obsluhy a stanoviště pro měření rychlosti bylo schváleno Policií ČR.“
10. Právní zástupce žalobkyně k provedenému dokazování uvedl, že by soud neměl nahrazovat činnost odvolacího správního orgánu, když předmětná námitka byla vznesena již v odvolacím řízení, avšak žalovaný na tuto řádně nereagoval. Odkázal přitom na

rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2023, č. j. 34 A 30/2022-26, z něhož vyplývá, že pokud byla námitka vznešena již v rámci odvolacího řízení, jak tomu je i v projednávaném případě, soud by neměl nahrazovat činnost správního orgánu. Navíc uvedl, že nelze vycházet z podoby internetové stránky ke dni 10. 4. 2025, neboť z rozsudku, č. j. 1 As 33/2011-58 ze dne 12. 4. 2011 vyplývá, že je nutné zachytit stav internetové stránky ke dni přestupku, poněvadž obsah internetové stránky je v čase proměnlivý. Tedy stav internetové stránky ke dni 10. 4. 2025 nemusí odpovídat stavu internetové stránky ke dni spáchání jednotlivých přestupků.

11. Zástupce žalobkyně v závěrečném návrhu odkázal na písemný obsah žaloby a s ohledem na judikaturu navrhl, aby žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení a aby byla žalobkyni přiznána náhrada nákladů řízení.

V. Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně posuzoval soud jako jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2017, č. j. 6 As 22/2017-37; ze dne 22. 7. 2016, č. j. 5 As 254/2015-27; ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 101/2016-62).
13. Žaloba není důvodná.
14. Z předloženého správního spisu se podává, že správní orgán prvního stupně obdržel dne 18. 7. 2023, dne 12. 9. 2023 a dne 18. 9. 2023 od Městské policie Kostelec nad Orlicí oznámení o podezření ze spáchání přestupků blíže specifikovaných v bodě 2. Součástí spisu je dále fotodokumentace měřených vozidel, ověřovací list měřicího zařízení č. 8012-OL-70696-22, stanovisko Policie ČR, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, dopravní inspektorát Rychnov nad Kněžnou, k určení místa na pozemní komunikaci v Lípě nad Orlicí k měření rychlosti motorových vozidel, protokoly o ověření vozidel. Ve spise je založena veřejnoprávní smlouva č. 28/2021 mezi Městem Kostelec nad Orlicí a Obcí Lípa nad Orlicí, rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje o udělení souhlasu s uzavřením veřejnoprávní smlouvy.
15. Správní orgán ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupků, přičemž v zákonné lhůtě nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určitým osobám. Proto usnesením ze dne 21. 5. 2024 oznámení o přestupku ze dne 16. 7. 2023 (viz bod 2/I) odložil ve smyslu § 76 odst. 1 písm. l) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Dále usnesením ze dne 21. 5. 2024 oznámení o přestupku ze dne 8. 9. 2023 (viz bod 2/II) odložil ve smyslu § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky. A usnesením ze dne 21. 5. 2024 oznámení o přestupku ze dne 15. 9. 2023 (viz bod 2/III) odložil ve smyslu § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán následně projednal předmětné přestupky ve společném řízení dle § 88 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a zahájil řízení o správním deliktu provozovatele vozidla proti žalobkyni (příkazem ze dne 21. 5. 2024). Žalobkyně proti příkazu podala odpor, poté správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení. Správní orgán následně řádně informoval žalobkyni o oznámení o ukončení dokazování a poučil ji o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, a to dne 19. 6. 2024. Žalobkyně se však k

úkonu seznámení se s podklady rozhodnutí o přestupku bez omluvy nedostavila. Správní orgán provedl dokazování součástmi správního spisu. Poté rozhodnutím ze dne 3. 7. 2024 rozhodl o vině žalobkyně; k odvolání žalobkyně pak žalovaný toto rozhodnutí přezkoumal a potvrdil napadeným rozhodnutím.

16. Ze správního spisu lze bez důvodných pochybností učinit závěr, že se žalobkyně dopustila předmětného přestupku. Ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33 vyplývá, že pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru – tato kombinace podkladů v zásadě poskytuje dostatek informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Krajský soud se s tímto názorem ztotožňuje a ve vztahu k posuzované věci konstatuje, že všechny právě vyjmenované podklady (důkazy) jsou součástí správního spisu a správní orgány z nich při svém rozhodování vycházely. Nelze tak důvodně pochybovat o správnosti zjištěného skutkového stavu ani o jeho právním hodnocení.
17. Žalobkyně namítala nesplnění podmínky uveřejnění informace o automatizovaném měření rychlosti ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. Krajský soud shledal tuto námitku nedůvodnou.
18. Obecní policie je oprávněna pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy z míst veřejně přístupných, popřípadě též zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu zákroku nebo úkonu, a to za podmínky, že je to potřebné pro plnění jejích úkolů podle zákona o obecní policii nebo jiného zákona (§ 24b odst. 1 zákona o obecní policii). Jsou-li pak k pořizování těchto záznamů zřízeny stále automatické technické systémy, je obecní policie povinna informace o zřízení takových systémů vhodným způsobem uveřejnit (§ 24b odst. 2 zákona o obecní policii).
19. Smyslem druhého odstavce citovaného ustanovení je zjištění informovanosti veřejnosti o tom, že se může nacházet na místě, které je monitorováno. Zákon ani jiné další předpisy nestanoví, jakým způsobem se má tato informace uveřejnit. Dle komentářové literatury „[z]ákonodárce nijak vhodný způsob zveřejnění nedefinoval, volí jej tedy obec dle svého uvážení, zpravidla by měla být veřejnost o zřízení těchto systémů informována prostřednictvím zveřejnění na úřední desce obce po dobu nejméně 15 dnů a zveřejnění na elektronické úřední desce, případně na webových stránkách obce či obecní policii; vhodné je též zveřejnění v místním periodiku vydávaném obcí. Mnohé obce podávají tuto informaci na pozemních komunikacích a dalších přístupových trasách do obce - tento způsob ovšem zbytečně kolem silnic vytváří další značení“ (Šebesta, P. Zákon o obecní policii – komentář. Wolters Kluwer, Praha, 2016, komentář k § 24b, dostupné v systému ASPI).
20. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2019, č. j. 9 As 280/2019-39 „zveřejnění v novinách dostupných na internetu je třeba též pokládat za vhodnou formu, neboť tímto způsobem se o instalování měřicích zařízení mohla dozvědět široká veřejnost, a to přímo od příslušných představitelů obce. Nelze trvat na tom, aby musela obec prokazovat, že se s touto informací seznámil či mohl seznámit i sám stěžovatel, ať už materiálně či formálně.“
21. Zároveň však vzhledem k proměnlivosti webových stránek v čase je nutno jejich obsah relevantním způsobem zachytit k rozhodnému okamžiku (srov. rozsudky ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 30/2009-70, ze dne 12. 4. 2011, č. j. 1 As 33/2011-58, ze dne 24. 8. 2016,

- č. j. 1 As 80/2016-30, ze dne 20. 3. 2019, č. j. 9 As 421/2018-30, či ze dne 11. 10. 2019, č. j. 2 As 80/2018-35).
22. Krajský soud konstatuje, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval otázkou splnění podmínky uveřejnění dané informace ve smyslu § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, přičemž uvedl, že informace o umístění automatizovaného technického prostředku k měření rychlosti jízdy v obci Lípa nad Orlicí a jejího provádění je zveřejněna a kdykoliv dostupná na oficiální internetové stránce Města Kostelec nad Orlicí v sekci „Městské policie“ pod odkazem „Úsekové měření rychlosti“, kde jsou dostupné veškeré informace k měření. Žalovaný přitom tuto informaci sám ověřil na webové stránce Úsekové měření rychlosti – Městská policie (kostelecno.cz). Ve správním spise však nebyl zachycen obsah předmětné webové stránky.
23. K tomuto rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71 uvedl, že *„pokud krajský soud zjistí, že správní orgány v řízení o přestupku nepostupovaly v souladu s požadavkem na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, bude na něm, aby na základě žalobních tvrzení a navrhopovaných důkazů pochybnosti o skutkovém stavu sám odstranil. To může v souladu s § 52 a § 77 s. ř. s. učinit porovnáním nových tvrzení s důkazy již provedenými v řízení před správními orgány, zopakováním důkazů již provedených nebo provedením důkazů nových, resp. nově navrhopovaných.“*
24. Krajský soud má tedy nejprve usilovat o to, aby pochybnosti o skutkovém stavu odstranil sám. Teprve v situaci, kdy by musel provádět rozsáhlé dokazování, kterým by v podstatě nahrazoval činnost správních orgánů, je namístě, aby rozhodnutí žalovaného správního orgánu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2018, č. j. 10 As 214/2017-41 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2020, č. j. 1 As 424/2019-29).
25. Krajský soud tak v souladu s výše uvedenou judikaturou při jednání konaném dne 22. 5. 2025 provedl dokazování, a to článkem z internetové stránky města Kostelec nad Orlicí, přičemž tuto listinu pořídil dne 10. 4. 2025. Z předmětného článku plyne, že od 1. 4. 2022 bude spuštěno úsekové měření rychlosti na silnici č. I/11 v obci Lípa nad Orlicí. Na listině je rovněž uvedeno *„Vytvořeno / změněno: 31. 3. 2022 / 31. 3. 2022“*. Vyplývá tak, že tato informace byla zveřejněna na webových stránkách obce Kostelec nad Orlicí již od 31. 3. 2022 a zároveň vyplývá, že tato informace nebyla od 31. 3. 2022 jakkoliv měněna, tedy obsah webové stránky je relevantním způsobem zachycen, a to v nezměněné podobě, kterou má již od 31. 3. 2022. Lze tak konstatovat, že tento článek informoval veřejnost o úsekovém měření ještě před spácháním jednotlivých přestupků, ke kterým došlo dne 16. 7. 2023, dne 8. 9. 2023 a dne 15. 9. 2023. V tomto směru pak krajský soud odkazuje i na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle které obstály v přezkumu i důkazy internetovými články zachycenými ke dni jednání před soudem, které však uváděly datum svého zveřejnění před spácháním přestupku (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 331/2020-29 ze dne 2. 8. 2022; č. j. 2 As 342/2021-46 ze dne 9. 11. 2022; 1 As 296/2021-48 ze dne 24. 11. 2022).
26. Uvedená webová stránka a údaje na ní zveřejněné slouží široké veřejnosti a je volně přístupná. Soud proto konstatuje, že se jedná o dostatečný důkaz, který prokazuje splnění povinnosti vhodným způsobem uveřejnit informace o zřízení automatického technického systému k pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů z míst veřejně

přístupných, tedy povinnosti stanovené v § 24b odst. 2 zákona o obecní policii. Z provedeního dokazování navíc vyplynulo, že informace o umístění radaru v daném úseku byla uveřejněna dříve, než došlo k samotnému přestupkovému jednání řidiče vozidla žalobkyně, a žalobkyně se tak mohla s touto informací, stejně jako ostatní veřejnost, seznámit ještě před spácháním přestupku.

27. Žalobce v žalobě odkazoval i na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 5. 2023, č. j. 34 A 30/2022–26, v němž soud napadené rozhodnutí správního orgánu zrušil mimo jiné z důvodu nedostatečného prokázání zveřejnění informace o automatizovaném měření rychlosti. Zdejší soud však uvádí, že skutkový stav v projednávané věci je odlišný. Ačkoliv ve správním spise nebyly založeny konkrétní důkazy o splnění informační povinnosti podle § 24b odst. 2 zákona o obecní policii, soud v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015–71, přistoupil k doplnění dokazování sám. V daném případě šlo o jednoduché a cílené doplnění důkazu obsahem veřejně dostupné webové stránky, jejíž relevantnost a časovou souvislost s přestupkovým jednáním bylo možné bez pochybností ověřit. Tento postup neznamenal nahrazení činnosti správního orgánu, ale představoval legitimní postup soudu odstranit pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu v rozsahu, který je judikaturou Nejvyššího správního soudu výslovně umožněn. Soud tak postupoval v souladu s výše uvedenou judikaturou a nebyl důvod pro zrušení rozhodnutí žalovaného pouze z důvodu absence tohoto důkazu ve správním spise.
28. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že žalobkyně měla možnost získat povědomost o úsekovém měření v obci Lípa nad Orlicí před spácháním přestupku. Soud proto shledal námitku žalobkyně nedůvodnou.
29. Pokud jde o námitku nezákonnosti rozhodnutí z důvodu, že žalovaný nepřizval žalobkyni k nahlédnutí webové stránky, krajský soud uvádí, že toto pochybení správního orgánu není vadou takové intenzity, aby mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nutno dodat, že o vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se totiž ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu nejedná, pokud lze přesvědčivě dovodit, že by výrok rozhodnutí byl stejný i za situace, kdyby k vadě řízení vůbec nedošlo (srov. rozsudek ze dne 28. 7. 2008, čj. 8 Afs 49/2006 – 95, rozsudek ze dne 4. 5. 2006, čj. 2 As 28/2005 – 70 nebo rozsudek ze dne 14. 10. 2005, čj. 6 Ads 57/2004 - 59). Krajský soud tak dospěl k závěru, že uvedené pochybení správního orgánu nemohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí. V této souvislosti je rovněž nutno dodat, že krajský soud v rámci jednání před soudem provedl důkazem předmětnou webovou stránku a žalobkyni byla dána možnost se k tomuto důkazu vyjádřit, což i učinila. Za této situace tak nemůže obstát námitka, že by v důsledku výše uvedeného procesního pochybení byla porušena práva žalobkyně způsobem, jenž by mělo za následek nezákonnost rozhodnutí žalovaného.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by musel přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
31. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu,

kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 28. května 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudce